

Forvirring og forstyrrer os, saa vi for dets Skyld ikke formaar at skue det sande . . . Medens vi lever, vil vi kun da komme Erkendelsen nærmest, naar vi har saa lidt som mulig med Legemet at skaffe og ikke mere Omgang med det, end det er højst nødvendigt, og ikke lader os opfylde af dets Natur —.“

Per lod Bogen synke og saae en Tid tankefuldt hen for sig med sammentrukne Bryn. Besynderligt! — tænkte han. — Disse Ord, udtalt fire hundrede Aar før Kristi Fødsel, var jo som skrevne ud af en kristelig Opbyggelsesbog!

Han læste Siden tilende og ogsaa den næste Side og en til . . . han kunde ikke holde op igen. Denne dybsindige Fantasileg med det overnaturlige satte hans inderste og forborgneste Sjæleliv i Svingninger. — Det blev langt op paa Formiddagen, inden han tog fat paa sine Maaleredskaber og Tabelværker.

Han fik da heller ikke mere Held med sit Arbejde denne Dag, end han havde haft den foregaaende. Han, som forhen ikke kunde se en Stump Kort uden at gribes af Arbejdsfeber, ja for hvem Vanskeligheden hidtil især havde bestaaet i at skulle vælge med Omsigt mellem det Mylr af Indfald, der bestandig under Arbejdet skød frem som ved Knopskydning, han havde nu ligefrem ondt ved at holde Tankerne til Papiret. Alleslags uvedkommende Ting, ethvert Raab paa Gaden, enhver Klokkelyd i Hotellet forstyrrede og adspredte ham.

Ligesom den foregaaende Dag endte det da ogsaa med, at han i sygelig Ophidselse fandt det hele Projekt forfejlet, og han blev siddende med Hænderne for Ansigtet i mørk, selvopgivende Fortvivlelse.

Da kom han til at mindes den Professor Pfefferkorn i Berlin, der havde interesseret sig saa meget for ham under hans Ophold der. Han havde i sin Tid paa hans Opfordring sendt ham en skriftlig Redegørelse for sine Ideer; og som Tak herfor havde Professoren tilskrevet ham et længere Brev. Dette ledte han nu frem mellem sine Papirer.

„— — Hvad først Deres hydrauliske Motor angaar, saa skal jeg udtale mig med Forsigtighed. De er jo her inde paa en ganske ny Vej, og det er da kun rimeligt, at de første Skridt er